

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการรับรู้การดูแลของผู้ป่วยจิตเวชในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน ประชากรที่ศึกษาเป็นผู้ป่วยจิตเวชที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยในของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน พ.ศ.2549 จำนวน 87 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นแบบสอบถามการรับรู้การดูแล ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยจิตเวช ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการรับรู้การดูแล ที่ผู้ศึกษาได้นำมาจากแบบสอบถามการรับรู้การดูแล ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงโดย ตะปินตา และคณะ (Thapinta et al., 2001) ตามกรอบแนวคิดของ ไอเซน (Eisen, 1995) แบบสอบถามมีทั้งหมด 18 ข้อ มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.93 และทดสอบหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 ผู้ศึกษาดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ข้อมูลทั่วไปหาความถี่และร้อยละ ระดับการรับรู้การดูแลโดยรวมหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้การดูแลรายข้อหาความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษา

จากการศึกษาระดับการรับรู้การดูแลของผู้ป่วยจิตเวชในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว จังหวัดน่าน พบว่าการรับรู้การดูแลของผู้ป่วยจิตเวชในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว โดยรวม อยู่ในระดับ ดี ($\mu = 2.76$, $\sigma = 0.68$) ร้อยละ 46.00 และการรับรู้การดูแลรายข้อพบ ประชากรมีการรับรู้การดูแลในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัวในระดับ ดีมากที่สุด 4 ข้อ คือ ความสุภาพอ่อนโยน และความเป็นมิตรของเจ้าหน้าที่ ความมั่นใจและความไว้วางใจที่รู้สึกต่อเจ้าหน้าที่ การให้คำแนะนำก่อนกลับบ้าน และเจ้าหน้าที่ให้เกียรติและยอมรับในศักดิ์ศรีของท่าน ร้อยละ 41.10, 39.10, 35.60 และ 34.50 ตามลำดับ และการรับรู้การดูแลระดับไม่ค่อยดี 2 ลำดับแรกที่มีมากที่สุด โดยมี 3 ข้อที่คิดเป็นร้อยละ 3.40 เท่ากัน คือ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย ข้อมูลที่ได้รับ

ชัดเจน สมบูรณ์เกี่ยวกับการตรวจต่างๆ การรักษา สิ่งที่คาดหวัง และการยอมรับฟังความคิดเห็น การถามความคิดเห็นให้ผู้ป่วยได้มีโอกาสเลือก ส่วนอีก 4 ข้อ มีร้อยละ 2.30 เท่ากัน คือ ความสะดวกที่จะได้รับข้อมูล เจ้าหน้าที่ที่มีความตั้งใจที่จะตอบคำถาม ข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ที่มีความสม่ำเสมอ การให้คำแนะนำก่อนกลับบ้าน และการให้ความร่วมมือหลังจากท่านออกจากโรงพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ด้านการปฏิบัติ

1.1 บุคลากรของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัวทุกระดับ ควรตระหนักในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชของตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อระดับการรับรู้การดูแลของผู้ป่วยจิตเวช สิ่งที่ต้องพัฒนาเพื่อให้ผู้ป่วยจิตเวชมีการรับรู้การดูแลในระดับดีมากและดีมากที่สุด ควรปรับปรุงโดยเฉพาะข้อที่มีการรับรู้ไม่ค่อยดี ทั้ง 7 ข้อ คือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย ข้อมูลที่ได้รับชัดเจน สมบูรณ์เกี่ยวกับการตรวจต่างๆ การรักษา สิ่งที่คาดหวัง การยอมรับฟังความคิดเห็นและการถามความคิดเห็นให้ผู้ป่วยได้มีโอกาสเลือก ความสะดวกที่จะได้รับข้อมูล เจ้าหน้าที่ที่มีความตั้งใจที่จะตอบคำถาม ข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ที่มีความสม่ำเสมอ และการให้ความร่วมมือหลังจากท่านออกจากโรงพยาบาล ส่วนการให้คำแนะนำก่อนกลับบ้านถึงแม้ประชากรส่วนใหญ่จะมีระดับการรับรู้การดูแลในระดับดีมากที่สุด แต่ส่วนหนึ่งก็ยังมีรับรู้การดูแลในระดับไม่ค่อยดี จึงต้องพัฒนาเช่นกัน โดยการนำเสนอผลการศึกษาให้ผู้ปฏิบัติได้ทราบ เพื่อให้ทุกคนได้ตระหนักถึงปัญหา แล้วหาแนวทางร่วมกันเพื่อพัฒนาการดูแลผู้ป่วยจิตเวชในเรื่องดังกล่าว

1.2 สิ่งที่ต้องรักษาไว้คือ การรับรู้การดูแลรายข้อที่มีระดับการรับรู้ระดับ ดีมากที่สุด คือ ความสุภาพอ่อนโยนและความเป็นมิตรของเจ้าหน้าที่ ความมั่นใจและความไว้วางใจที่รู้สึกต่อเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ให้เกียรติและยอมรับในศักดิ์ศรีของผู้ป่วย และการให้คำแนะนำก่อนกลับบ้าน เพื่อเป็นกำลังใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ป่วยมีการรับรู้การดูแลที่ดียิ่งขึ้น และควรมีการสำรวจการรับรู้การดูแลเป็นระยะ เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการดูแลผู้ป่วยที่เป็นการแสดงให้เห็นว่าโรงพยาบาลมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการดูแลและการบริการอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านบริหาร นำผลการศึกษาเสนอต่อผู้บริหาร โรงพยาบาลเพื่อสามารถใช้เป็นแนวทางในการทบทวน วิเคราะห์ และเพื่อพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วยจิตเวชของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัวให้มีระดับการรับรู้การดูแลที่ดีมากและดีมากที่สุด เช่น มีนโยบายเน้นเรื่องการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจและรักษา สิ่งที่ผู้ป่วยคาดหวัง การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ป่วย ความสะดวกที่จะได้รับข้อมูล เจ้าหน้าที่ที่มีความตั้งใจที่จะตอบคำถาม การ

ให้ข้อมูลที่สม่ำเสมอจากเจ้าหน้าที่ การให้คำแนะนำก่อนกลับบ้าน และการให้ความร่วมมือ
หลังจากผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การนำแบบประเมินการรับรู้การดูแลที่ศึกษาใช้ในครั้งต่อไปใช้ต่อควรพิจารณาข้อ
คำถาม ควรตัดคำว่า “ ด้าน” ออกเพราะอาจทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามสับสนและเข้าใจยาก รวมถึง
การกำหนดค่าคะแนนของแบบสอบถามมีค่าคะแนนทางบวกมากกว่าคะแนนทางลบ จึงทำให้
ผู้ตอบรู้สึกไม่เป็นกลางได้ อาจต้องปรับการกำหนดค่าคะแนนให้เป็นกลางกว่านี้ก่อนนำไปใช้
2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยจิตเวชว่าผู้ป่วยต้องการการดูแล
อย่างไร
3. ควรมีการศึกษาปัญหา อุปสรรคของการดูแลผู้ป่วยจิตเวชในโรงพยาบาลสมเด็จพระ
ยุพราชปัว จังหวัดน่าน และเรื่องการรับรู้การดูแลของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชใน
โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชปัว